

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Перник, 22 януари 2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шеснадесети януари през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 358 по описа на съда за 2012година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от директора на ТД на НАП-София против решение № 313 от 19.11.2012г., постановено по НАХД № 490 по описа за 2012 година на Районен съд Радомир, с което е отменено като незаконосъобразно наказателно постановление /НП/ № FO11966 от 17.08.2012г. на Заместник директор на ТД на НАП София за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства.

Касаторът сочи, че атакуваното решението е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В подробни съображения развити в касационната жалба се изразява несъгласие с постановения съдебен акт. Предвид изложеното моли съда да отмени обжалваното от него решение и да потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба -оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник дава заключение за неоснователност на жалбата и предлага да бъде оставено в сила решението на Районен съд Радомир.

Касационният състав на съда като взе предвид събраните по делото доказателства, наведените основания от жалбоподателя, мотивите към обжалваното решение и след служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК на решението по НАХД № 490/2012 г. на Районен съд Радомир, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законово установения срок, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, се явява неоснователна. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови доказателства.

Районен съд - Радомир е отменил като незаконосъобразно НП № FO11966 от 17.08.2012г. на Заместник директор на ТД на НАП София, издадено въз основа на АУАН № FO11966 от 03.08.2012г., с което на ЕТ "****" на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000лв. за нарушение на чл. 7 ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за

регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства.

Като административно нарушение са преценени обстоятелствата, че при извършена проверка на 31.07.2012г. касационния ответник не е издал фиксален бон за извършена услуга-ремонт на асансьор, за която била съставена фактура № 81 от 03.06.2012г.. Установено е също, че фирмата не притежава монтирано и въведено в експлоатация фиксално устройство.

За да отмени наказателното постановление, съдия при Районен съд Радомир е приел, че наказателното постановление е незаконосъобразно. Нарушено било правото на защита на жалбоподателя, тъй като не е посочено ясно и конкретно изпълнителното деяние, за което е санкциониран.

Изводите на районния съд относно материалната незаконосъобразност на наказателното постановление, касателно съставите на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС се споделят от касационния състав на административния съд. Останалите съждения на районния съдия послужили като мотиви за отмяна на наказателното постановление не се споделят, но въпреки това като краен резултат решението е правилно.

Възприетата фактическа обстановка, на която се е позовал административно наказващия орган в наказателното постановление е неиздаден фиксален бон и липса на монтирано и въведено в експлоатация фиксално устройство. Два отделни изпълнителни състава, за които е издадено едно наказателно постановление. Процесната фактура, която не е отразена като доказателство, редовно събрано в хода на административно наказателното производство не е годно основание да ангажира административно наказателната отговорност на ответника по жалбата, че не е издал фиксален бон. В тази насока липсват каквито е да е доказателства-съпътстващ документ, от които да е видно, че издадения първичен счетоводен документ е достигнал до получателя с оглед липсата на подпис върху фактурата и доказателства от страна на административно наказващия орган за приложение на чл. 25, ал. 1, т. 1 от наредбата, в случай на плащане по банков път. От своя страна показанията на данъчните служители, провели проверката в обекта не внасят яснота по казуса. При това положение следва да се приеме, че АУАН и НП са съставени по отношение на липса на монтирано и въведено в експлоатация фиксално устройство. От административнонаказателната преписка е видно, че още при съставяне на АУАН търговецът е възразил, че към момента на проверката не осъществява търговска дейност и за фирмата няма подадена декларация за извършване на дейност през 2012г.. В такъв случай административнонаказващият орган е бил длъжен да извърши разследването, предвидено в чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. За целта той разполага с широк кръг законоустановени правомощия, които му позволяват да събере необходимите доказателства и едва тогава да пристъпи към произнасяне по преписката. Отделно от това данъчните органи на датата на проверката не са констатирали извършване на дейност под формата на продажба или услуга, за която да е необходимо това устройство. Обвинението, неподкрепено с никакви доказателства, не е обосновано. Извършването на вмененото нарушение по чл. 7 ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ не е установено по безспорен начин.

Смесването на две отделни административни нарушения, санкционирани с различни правни норми води след себе си съществено процесуално нарушение, което напълно опорочава издаденото наказателно постановление и е безусловно основание за отмяната му.

Стигайки до същия краен извод за незаконосъобразност на наказателното постановление, първоинстанционният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК,
касационен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила решение № 313 от 19.11.2012г., постановено по НАХД № 490
по описа за 2012 година на Районен съд Радомир.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/
ЧЛЕНОВЕ:/п/
/п/